

ஹாரிக்கு வேண்டாம் அந்த ரோஜா

தமிழில்- சபேசன் மருதப்பா

No Roses for **HARRY!**

by the author and artist of "Harry the Dirty Dog"

by Gene Zion

Pictures by Margaret Bloy Graham

Harry was a white dog with black spots. On his birthday, he got a present from Grandma. It was a woolen sweater with roses on it. Harry didn't like it the moment he saw it. He didn't like the roses.

கருப்பு புள்ளிகளுடன் இருந்த அந்த வெள்ளை நாய்தான் ஹாரி. அதனுடைய பிறந்த நாளன்று ரோஜாக்கள் வரையப்பட்ட ஒரு கம்பளி ஸ்வெட்டர் பாட்டியிடம் இருந்து பரிசாக கிடைத்தது. அதை பார்த்த கணமே ஹாரிக்கு அந்த ஸ்வெட்டர் பிடிக்காமல் போனது. அதற்கு அந்த ஸ்வெட்டரில் இருந்த அந்த ரோஜாக்கள் தான் காரணம். ஹாரிக்கு அந்த ரோஜாக்கள் பிடிக்கவில்லை.

When he tried it on, he felt cozy and snug. But he still didn't like the roses. He thought it was the silliest sweater he'd ever seen.

அந்த ஸ்வெட்டரை முதலில் போட்ட போது இதமாகவும் சுகமாகவும் இருந்தது. இருந்தாலும் அதில் இருந்த ரோஜாக்கள் மட்டும் பிடிக்கவில்லை. அது பார்த்ததில்லே மிகவும் மட்டமான ஸ்வெட்டர் அதுதான் என்று ஹாரிக்கு தோன்றியது.

The next day when Harry went downtown with the children, he wore his new sweater. When people saw it, they laughed. When dogs saw it, they barked.

Harry made up his mind and then there to lose Grandma's present.

மறுநாள் குழந்தைகளுடன் வெளியே சென்ற போது புது ஸ்வெட்டர் போட்டு கொண்டு சென்றது. ஹாரியை ஸ்வெட்டருடன் பார்த்த மக்கள் சிரிக்கத் துவங்கினர். பதிலுக்கு ஹாரி அவார்களை பார்த்து குரைத்தது. அன்றே ஹாரி பாட்டியம்மா கொடுத்த அந்த பரிசை எப்பிடியாவது கை கழுவி விட வேண்டும் என்று தீர்மானித்து விட்டது.

When they went into a big store to shop the children took off his sweater and let him carry it. This was just what Harry wanted.

அவர்கள் ஒரு பெரிய கடைக்குள் நுழைந்த போது ஹாரியின் ஸ்வெட்டரை கழட்டி அதன் மேல் போட்டு அதை சுமந்து வர செய்தார்கள். ஹாரியும் இதைத்தான் எதிர்பார்த்து கொண்டு இருந்தது.

First he tried to lose it in the pet department –

கடையில் 'Pet' பகுதிக்கு சென்றபோது அந்த ஸ்வெட்டரை முதன் முதலாக கிழே தவற விட்டது.

But a man found it and gave it back.

அனால் ஒரு பெரியவர் அதை கவனித்து எடுத்து திருப்பி கொண்டு கொடுத்தார்.

Then he tried to lose it in the grocery department –

மளிகை பிரிவில் மீண்டும் ஸ்வெட்டரை தவறவிட்டது

But a lady found it and gave it back.

அனால் ஒரு பெண்மணி அதை கவனித்து விட்டு எடுத்து கொடுத்தாள்.

He tried to lose it in the flower department –

மலர்கள் பிரிவில் மீண்டும் தவறவிட்டது.

But a little boy found it and gave it back.

ஆனால் ஒரு சிறுவன் அதைக் கண்டு எடுத்து திருப்பிக் கொடுத்தான்.

Harry was beginning to think he'd never lose it.

இனி நம்மால் இதை தவற விடவே முடியாது என்று ஹாரி எண்ணத் தொடங்கியது.

When he got home, his friends were waiting to play with him. But Harry didn't feel like playing so they left him alone.

வீட்டுக்கு திரும்பிய பொழுது அதன் நண்பர்கள் அதனுடன் விளயாட காத்து கொண்டு இருந்தார்கள். அனால் அவர்களுடன் விளயாடும் மன நிலையில் இல்லை. எனவே அவர்கள் ஹாரியை தனியாக விட்டுவிட்டு சென்றனர்.

As he sat wondering what to do Harry noticed a loose stitch in his sweater. He pulled at the wool – just a little at first – then a bit more – and a little bit more. Harry didn't know it, but a bird was watching.

என்ன செய்யவது என்று யோசித்து கொண்டே தனியாக அமர்ந்திருந்த பொழுது ஸ்வெட்டரின் தையல் பிரிந்த நூல் ஒன்று ஹாரி கண்ணில் பட்டது. பிரிந்த அந்த கம்பளி நூலை சுற்று பிடித்து இழுத்தது. முதலில் கொஞ்சம் இழுத்து பின் சுற்று கொஞ்சம். மேலும் சுற்று கொஞ்சம் என்று தான் நூல் பிரித்து கொண்டிருப்பதையே ஹாரி உணரவில்லை. அனால் ஒரு பறவை அதை கவனித்து கொண்டிருந்தது.

**In a minute, Harry had pulled out quite a long piece of the wool. The end of it
lay on the grass behind him. Suddenly, the bird flew down.**

ஓரே நிமிடம் ஹாரி கொஞ்சம் நீளமாகவே அந்த கம்பளி நூலை இழுத்துவிட்டிருந்தது. அந்த நூலின் நுனி அதன் பின்புறம் இருந்த புற்கள் மத்தியில் கிடந்தது. திடிரென்று அந்த பறவை கீழ் நோக்கி பறந்து வந்தது.

Quick as a flash she took the end of the wool in her beak and flew away with it! It all happened before Harry could even blink.

மின்னல் போன்று அந்த பறவை தனது அலகால் கம்பளி நூலின் முனையை கவ்வி சென்றுவிட்டது. அத்தனையும் ஹாரி கண் இமைக்கும் நேரத்தில் நடந்து விட்டது.

The sweater began to disappear right before Harry's eyes. First one leg – then the neck – then the other leg – then the back – and finally ...

அந்த ஸ்வெட்டர் ஹாரியின் கண் முன்பே மறைய தொடங்கியது. முதலில் ஒரு கால் பகுதி பிறகு கழுத்து பிறகு மற்றும் ஒரு கால் பகுதி பின்பு முதுகுப்பகுதி.

**... the whole thing was just one long, long piece of wool flying off into the sky.
The sweater was gone! Harry could hardly believe it.**

முடிவில் முழு ஸ்வெட்டரும் ஒரே நீளமான கம்பளி நூலாக வானத்தில் பறந்து சென்று கொண்டே இருந்தது. அந்த ஸ்வெட்டர் போயே போய்விட்டது. ஹாரியால் நம்ப கூட முடியவில்லை.

He barked and jumped with joy!

மகிழ்ச்சியில் குதித்து கொண்டே குரைத்தது

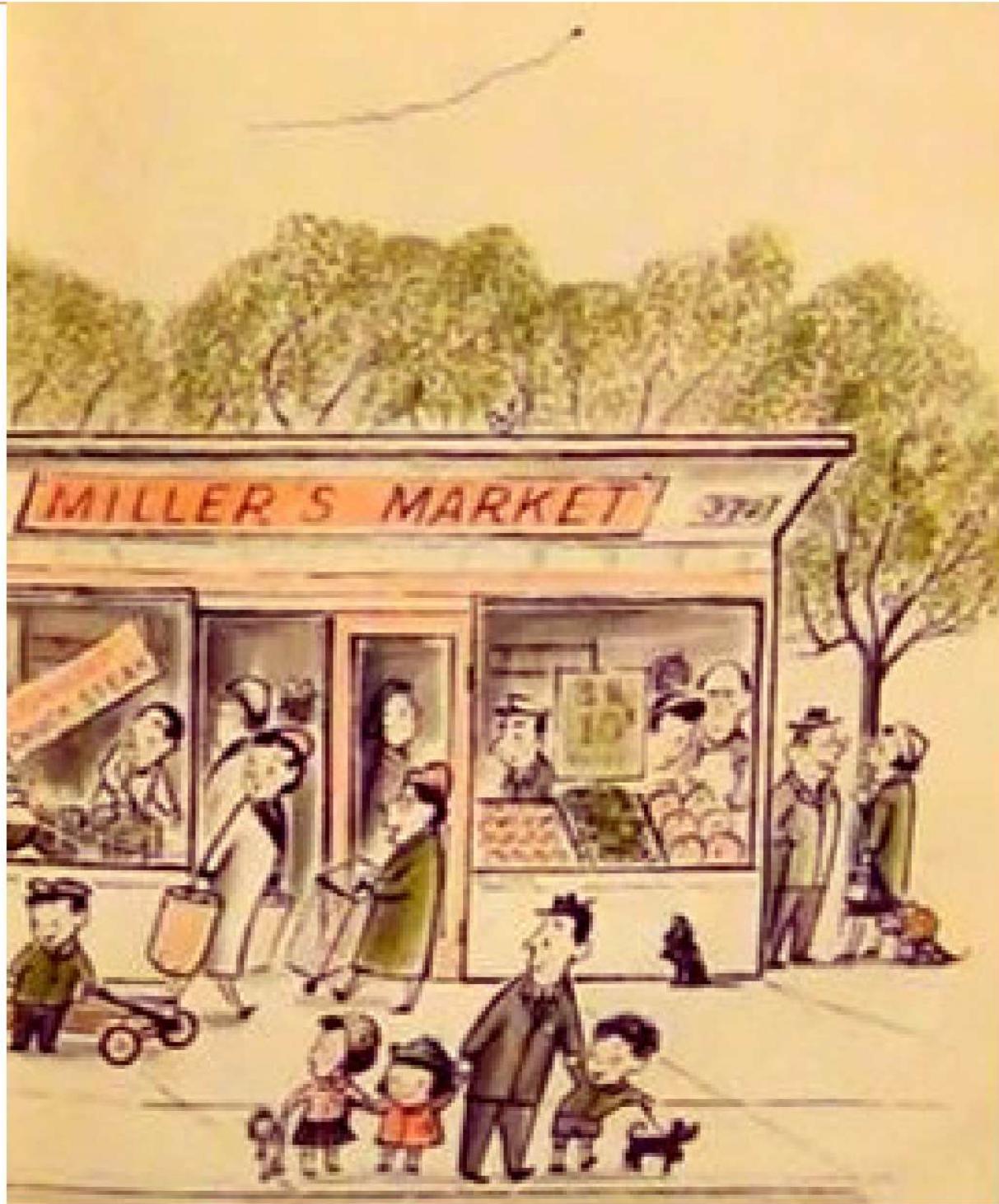
Then he ran out of the yard.

பின் அந்த பகுதியை விட்டு ஓட துவங்கியது.

He ran down the street barking thank you to the bird over and over again.

அந்த பறவைக்கு மீண்டும் மீண்டும் நன்றி கூறி குரைத்து கொண்டே ஓடியது.

The bird and the wool were just a tiny speck in the sky, but Harry just kept following them.

வானத்தில் அந்த கம்பளி நூலும் பறவையும் சிறு கோடுகளாக மாறி மறைந்து. ஆனால் ஹாரி பின் தொடர்வதை விடவில்லை.

He came home thirsty and tired, and was having a drink in the kitchen when the children run in. "We got a letter from Grandma!" one of them said. "She's coming to visit us!" shouted the other. Harry thought of the sweater and his tail dropped.

ஹாரி களைப்போடும் தாகத்தோடும் அடுப்படிக்கு சென்று ஒரு பானத்தை குடித்து கொண்டிருந்த போது "பாட்டியிடம் இருந்து கடிதம் வந்துள்ளது" என்று கூறிக் கொண்டே சிறுவர்கள் வந்தார்கள். நாளை வருகிறார்கள் என்று மற்றொறுவன் கத்தினான் உடனே ஹாரிக்கு ஸ்வெட்டர் ஞாபகம் வந்ததது. உடன் வால் தொங்கிவிட்டது.

Before Grandma came, the family looked everywhere for the sweater. They wanted her to see how nice Harry looked in it. Of course they couldn't find it. Only Harry knew why.

பாட்டி வருவதற்கு முன் ஓவ்வொருவரும் ஸ்வெட்டரை தேட தொடங்கினார்கள். அந்த ஸ்வெட்டர்ரில் ஹாரி எப்படி நன்றாக இருக்கிறது என்று அவளிடம் காட்ட விரும்பினர். ஆனால் அவர்களால் அதை கண்டு பிடிக்கவே முடியவில்லை. ஹாரிக்கு மட்டும்தானே அதுபற்றி தெரியும்.

When Grandma arrived, Harry ran to her with his leash. Then he sat up and begged. "All right, Harry," said Grandma. "After I've had my lunch and a nap, we'll go for a walk."

பாட்டி வந்தபோது தனது கழுத்து கயிருடன் அவள் முன் பணிவாக அமர்ந்தது. “சரி சரி நான் சாபிட்டு விட்டு கொஞ்சம் தூங்கிவிட்டு வருகிறேன் நாம் உலாவ செல்லலாம் என்றாள்.

That afternoon, Harry and Grandma and the children started off on their walk.

Harry barked happily and pulled towards the park.

மாலை ஹாரி, பாட்டி, குழந்தைகள் உலாவ கிளம்பியபோது ஹாரி உற்சாகமாக பூங்காவை நோக்கி இழுத்து கொண்டே ஓடியது.

When they got to the park, Harry pulled harder. The children let him off his leash and he ran on ahead. He seemed to be looking for something.

பூங்கா நெருங்கியதும் ஹாரி சற்று வேகமாக இழுக்கக் தொடங்கியது. சிறுவர்கள் அதன் கழுத்து கயிற்றை அவிழ்த்து விட்டனர். ஹாரி முன்னால் ஓடி எதையோ தேடத் தொடங்கியது.

All at once, he stopped under the big tree. He looked up and began to bark and wag his tail. Grandma and the children came running.

திடிரென்று ஒரு பெரிய மரத்தின் கீழ் நின்று வாலை ஆட்டிக்கொண்டே மேலே பார்த்தவாறு குறைக்கத் தொடங்கியது. பாட்டியும் குழந்தைகளும் அருகில் வந்தனர்.

They got to the tree and looked up too. Suddenly one of the children said, "I see a nest!" "It's made of wool!" said the other, "and it's the very same color as Harry's sweater!" they shouted together.

மரத்தருகில் வந்த அவர்களும் மேலே பார்த்தார்கள். “ஒரு பறவை கூடு தெரிகிறது” என்றான் ஒருவன். “கம்பளி நூலால் ஆன கூடு” என்றான் மற்றொருவன். ஹாரியின் ஸ்வெட்டர் நிறத்திலேயே அது இருக்கிறது என்று எல்லாரும் சேர்ந்து கத்தினார்கள்.

"It is Harry's sweater!" exclaimed Grandma. Just then a bird looked out of the nest. "Look! Grandma, look!" shouted the children. "Harry gave his sweater to the bird!" "I wonder how he did that!" said Grandma. The bird sang and Harry wagged his tail even harder.

“அது ஹாரியின் ஸ்வெட்டர் தான் “ என்று வியந்தாள் பாட்டி. அப்போது ஒரு பறவை கூட்டை விட்டு தலையை நீட்டி பார்த்தது/ “ பாருங்க பாட்டி பாருங்க” என்று குழந்தைகள் சத்தமிட்டனர்.” ஹாரி ஸ்வெட்டரை பறவைக்கு கொடுத்திருக்கிறது எப்படி கொடுத்தது என்று தான் ஆச்சர்யமாய் இருக்கிறது” என்றால் பாட்டி. பறவை பாட தொடங்கியது ஹாரி வேகமாக தன் வாலை ஆட்டத் தொடங்கியது.

At Christmas, Harry got a present from Grandma. It was a new sweater!

Harry liked this one very much. When he tried it on, he felt as cozy and snug as the bird in the nest. But best of all – it was white with black spots!

கிருஸ்மஸ் தினம் ஹாரிக்கு பாட்டியிடம் இருந்து புதிய பரிசொன்று கிடைத்தது. ஆது ஒரு ஸ்வெட்டர். அது ஹாரிக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அதை போட்ட போது ஹாரிக்கு இதமாகவும் சுகமாகவும். கூட்டில் உள்ள பறவை போன்று உணர்ந்தது. எல்லாவற்றிலும் சிறப்பாக அது வெள்ளை நிறத்தில் கருப்பு புள்ளிகளுடன் இருந்தது.

